

ИСТОРИЯ НА УЧИЛИЩЕТО

**„Всичко, което съм сторил
сторих го за Отечеството “**

Васил Левски! Безсмъртният! Нему принадлежат думите „ Времето е в нас и ние сме във времето!“ Българите са имали идеолог и вожд, чието най-високо образование е обучението в Белградската легия, най-голямото училище – изстраданият опит на народа във вековен труд и кървави борби. Той остава наследство - кичури коса, да предизвика тревожна тръпка в сърцата ни и един бележник с прости сметки за лични разходи: „за кърски обувки“, „копчета за риза“ – велик буквар за безкористие и честност.

Основно училище „Васил Левски“ отбелязва своя 100 годишен юбилей -1985г. Проучването на факти доказват, че училището е пряк наследник на първото българско килийно училище в Долни чифлик, основано през учебната 1884/1885 година. Това е потвърдено от музея на народното образование в Габраво с писмо №434/22.10.1984г.

Мястото, където е било построено училището отстои на 300м. северно от днешното училище. Дворът на старото училище е на Тодор Станев – Калайджията, който го подарява за построяване на църква и училище. Построени са две класни стаи и входно антре. Обучавали са се ученици от първо до четвърто отделение. Във входа на антрето е имало бъчва с канелка и канче, откъдето учениците са пиели вода. Подът на класните стаи е бил от дъски.

Първи учител е бил Петър Стаев /Стойков/, родом от Казанлък. Това училище просъществува до 1937г., когато е съборено и на същото място е построена църква, а училището е изместено западно на 500м.

Първите ученици са наброявали 38. Всички са се обучавали от един учител. Първият учител е учителствувал 7 години и е бил известен с името Дингилджи Петър и Даскал Петър.

При откриване на училището липсват нагледни средства и пособия, чинове, отопление. Но жаждата за знания надделява и хората изпращат децата си да се учат. Самите те също проявяват интерес и присъстват по време на уроците. Изучавали са се следните предмети: смятане, четене, отечество, естество, закон божи, пеене, рисуване и ръчна работа. Пред училището е имало клепало, което е събирало учениците. По стените са се появили портретите на Левски, Ботев, Паисий, Каравелов, Раковски. В края на учебната година, през май месец се е провеждал изпита, като обществена изява на ученическите знания.

Данни за развитието на образованието през годините са взети от книгата на църковното и училищното настоятелство и от спомени на жители. По-късно училищното настоятелство с председател Васил Момков, секретар Сотир Костов и член Иван Илиев, решават да построят ново училище, защото старото се оказва малко.

Първата учителка в новооткритата прогимназия през 1922/1923г. е Димитрица Захаријева. През 1923/1924г. паралелките в прогимназията се увеличават от една на две. Първи директор е Георги Марков, който идва от община Бяла.

Под ръководството на Г. Марков, който е и преподавател в съществуващото тогава столарско училище, в сградата на прогимназията се оборудва първата трудова работилница с 9 тезгяха. Учениците започват да изработват макети на селски къщи, обори и др. стопански помещения, също така се изработват и предмети на бита –лъжички, точилки, бухалки, столчета. Учителят събужда интерес у учениците и към пчеларството. Започват да се правят пчелни кошери. Закупува се преса за преработка на восък.

Основана е ученическа кооперация. Направено е опитно поле към училището. В него има 4 отдела. Първият е назван „парници и топлинници“, вторият – „засаждане дивачки за облагородяване“, трети раздел „облагородяване на дръвчетата“ и четвърти „зеленчукова градина“.

След 1929г. второто училище в Долни чифлик става тясно и не може да побере желаещите да учат. Започва строеж на ново училище. В него с помощи участие взема и населението. Училището се именува „Васил Левски“.

Училището е известно със своите традиции, високообразовани учители и възпитаници, които и днес успяват да възпитат любов към науката и родината.